

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra LUFTSKIPPEREN OG ATHEISTEN ET DIGT (1852)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319432212464/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

Og ikke anderledes nu det gaaer mig
Med Menneskets, med Deres gode Vens
Af Dem saa høit anpriste Conseqvens,
Som aldrig til at troe paa her De faaer mig,
Hvis ikke De med Kraftbeviser slaaer mig.
Paa dem er Deres Hoved neppe lens,
Thi det saa dybt, saa tankefuldt jo luder —
Men hvad er det? Jeg troer saaskam De tuder!

De sikkert Natteskulden føler stikke.
Men hvis blot Luften v a r m De tænke vil,
Saa vænner Følelsen sig nok dertil;
Thi andet Hold har Følelsen jo ikke,
End vore egne Meninger, der ligge
Til Grund for hver en Yttring af dens Spil.
Tænk fremfor alt baruhjertigt Dem Naturen,
Saa fryser vist ei meer De paa Figuren.

Men sæt, at ilskold dog De følte Luften,
Saa veed jeg for min Død ei bedre Raad,
End at De her Dem holder til Fornuften,
Der Latter destillere kan af Graad.
Indsug af denne Guddom Frihedsduften,
Belen som fri Nødvendighedens Braad,
Og ihvor skarpt endog det svier i Skindet,
Lad ret Fornuftens Seier Dem muntre Sindet!

Men hvilken Lyd? I Deres Spiserør
Det huult jo piber — De maa sulten være.
Maa ikke til en Mundsmag jeg forære
Dem denne Due, som jeg sparede før? —
Her kunde Anton meer sin Qval ei bære,
Og under Raabet: Montechrist, jeg døer!
Sank med en Hulken, der var næsten klukkende,
Han ned for Mandens Fødder, ydmygt sukkende:

O hjælp mig, frels mig, lad mig ei forgaael
Mit Blod er størket, mine Lemmer stive,
Det skærer glennem Kroppen mig som Knive,
Som Syle prikker det fra Top til Taa,
Og hvis De vil, jeg holdes skal ilive,
Saa laan mig den Kaval, De der har paa! —
Jo vist — lo Montechrist — og saae i Luften,
Det stred nok mod Naturen og Fornuften.